

РЕШЕНИЕ

№ 24450

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 23.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **5844** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 24, ал. 1 от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба /ЗЕКПСОИТДУ/.

Образувано е по жалба на „Аркон Консулт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] чрез адв. Б. Б. САК, срещу решение по т. 8 от Протокол от 22.05.2024г. на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерски съвет, взето на заседание от 22.05.2024г., с което са спряни за срок до 6 месеца притежаваните от “Аркон консулт” ЕООД лиценз и удостоверения, както следва:

- петгодишен лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната /ПСО/ № 03.09-78-1/03.10.2022 г. с валидност до 03.10.2027 г.;
- удостоверение за регистрация за трансфер на ПСО № 03.09-93- 5/13.10.2021 г. с валидност до 13.10.2026 г.
- удостоверение за регистрация за брокерска дейност с ПСО № 03.09-93-3/13.10.2026 г. със срок на валидност до 13.10.2026 г.

С жалбата се поддържа, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен поради неправилно приложения на материалния закон. Твърди се, че при издаване на акта е нарушен чл. 59 АПК, тъй като липсва фактическо основание за издаването му, както и че в оспореното решение не са посочени факти и обстоятелства, които представляват основание за спиране лиценза на жалбоподателя, които са приети за установени от административния орган. По същество поддържа, че не са налице

предпоставките на чл. 21, ал. 1, т. 2 вр. с § 2, т. 21 от ДР на ЗЕКПСОИТДУ за спиране на лиценза на жалбоподателя.

При тези съображения с жалбата се прави искане за отмяна на оспореното решение по т. 8 от Протокол от 22.05.2024г. на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерски съвет, взето на заседание от 22.05.2024г., както и за присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и прави искане за отмяна на обжалвания административен акт.

Ответникът – Междуведомственият съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет на РБ / по-нататък за краткост Междуведомствен съвет/, представя писмено становище, в които оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, като депозира подробни писмени бележки.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото не се спори, а и се установява от представените писмени доказателства, че в полза на жалбоподателя на „Аркон Консулт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] е издаден лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната /ПСО/ № 03.09-78-1/03.10.2022 г. с валидност до 03.10.2027 г.; Дружеството е регистрирано за трансфер на ПСО № 03.09-93- 5/13.10.2021 г. с валидност до 13.10.2026 г. и за брокерска дейност с ПСО № 03.09-93-3/13.10.2026 г. със срок на валидност до 13.10.2026 г.

Оспореното решение е взето след постъпил сигнал от В. Р. Д., в който е посочено, че в изпълнение на съдебно решение по т. дело № 949 по описа на САС за 2023 г. е издаден изпълнителен лист срещу „Аркон консулт“ ЕООД за сумата от 4 340 345, 51 лв., представляваща главница, както и законната лихва върху главницата, считано от датата а подаване на исковата молба - 18.10.2021 г. до окончателното изплащане. Към сигнала е приложено и удостоверение от 08.04.2024 г., издадено от ЧСИ У. Д., в което е посочено, че е образувано изпълнително дело № 20248580400377 срещу „Аркон консулт“ ЕООД за сума в общ размер на 5 711 940, 49 лв., представляваща главница, лихви и разноски по изпълнителното дело. От удостоверението е видно, че по делото са постъпили суми от 220, 54 лв. от наложен заповест в банка ДСК и сума в размер на 2 285, 32 лв. от наложен заповест в „Юробанк България“. Дружеството няма други сметки, както и недвижимо имущество, което да обезпечи вземането на В. Д.. Към сигнала е приложено и уведомление до НАП по чл. 78 от ДОПК, подадено от В. Д., за обявяване в несъстоятелност на „Аркон консулт“ ЕООД.

След подадения сигнал до „Аркон консулт“ ЕООД е изпратено писмо, в отговор на което управителят на дружеството на 12.04.2024 г. е изпратил писмо до МСОИСД по електронната поща, към което е приложена подадена касационна жалба срещу решението на САС, в допълнение е отбелязано, че решението на САС не е окончателно.

Представени са като писмени доказателства по делото и копие на сигнал от В. Р. Д.. ЕГН [ЕГН]. относно образувано изпълнително дело срещу „Аркон консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], 2 листа, с приложения към него, Копие на изпълнителен лист т № 90/23.02.2024 г., издаден от Апелативен съд - С., Търговска колегия, 5 състав, 1 лист; Копие на удостоверение от ЧСИ У. Д., изх. № 11014/08.04.2024 г., 1 лист; Копие на съобщение от ПАН, изх. № 22000243503991/05.03.2024 г., 1 лист; Копие на уведомление при обявяване в несъстоятелност, вх. № в НАП 22000243503991/05.03.2024 г., 1 лист; Копие на писмо до членовете на

Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките, изх. № 20.В-16/26.04.2024 г., 2 листа, без приложения към него; Копие на становище на ДАДРВВЗ, вх. № 20.В—16/02.05.2024 г., 1 лист; Копие на становище на МП, вх. № 20.В-16/02.05.2024 г., 1 лист; Копие на становище па МРРБ. вх. № 20.В-16/02.05.2024 г., 1 лист; Копие на становище на ДАР, вх. № 20.В—16/07.05.2024 г., 1 лист; Копие на становище на МЗ, вх. № 20.В-16/08.05.2024 г., 1 лист; Копие па становище на МФ, вх. № 20.В-16/09.05.2024 г., 1 лист; Копие па писмо до членовете па Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките, изх. 03.09-105/13.05.2024 г., 1 лист; Копие на дневен ред на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките за заседание па 22.05.2024 г. от 14:00 часа, 2 листа; Извадка от проект па решения на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на поставките за заседание на 22.05.2024 г., листи № 1. 6.7, 8 и 24, общо 5 листа; Копие на становище на ДАИС, вх. № 20.В-16/13.05.2024 г., 1 лист; Копие па становище на МВР, вх. № 20.В—16/14.05.2024 г., 1 лист; Копие на становище на МЗХ, вх. № 20.В-16/14.05.2024 г., 3 листа - 6 стр.: Копие на становище на МТС, вх. № 20.В-16/15.05.2024 г., 1 лист; Копие на становище на МО, вх. № 20.В-16/17.05.2024 г., 1 лист; Копие па становище на МИИ, вх. № 20.В-16/22.05.2024 г., 3 листа - 5 стр.; Копие на становище на МВпР, вх. № 20.В-16/22.05.2024 г., 3 листа - 5 стр.; Извадка от стенограма от заседание на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност па доставките, проведено па 22.05.2024 г., листи № 1, 6,7 и 20, общо 4 листа; Извадка от протокол № 4 па Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките от заседание, проведено на 22.05.2024 г., листи №1,7, 8, 9, 24 и 25, общо 6 листа;

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, тъй като е подадена от адресат на акта и в срок. В тази връзка съдът съобрази датата на писмо изх. № 20.В-16/23.05.2024 г. от Д. Д., съветник към политическия кабинет на министър-председателя и секретар на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките, с което с което управителят на „Аркон Консулт“ ЕООД е уведомен, че с т. 8 по Протокол от 22.05.2024 г. на Междуведомствен съвет на отбранителна индустрия към Министерски съвет е взето решение и се спират за срок до 6 /шест/ месеца, притежаваните от “Аркон консулт” ЕООД лиценз и удостоверения, както следва:

- петгодишен лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната /ПСО/ № 03.09-78-1/03.10.2022 г. с валидност до 03.10.2027 г.;
- удостоверение за регистрация за трансфер на ПСО № 03.09-93- 5/13.10.2021 г. с валидност до 13.10.2026 г.
- удостоверение за регистрация за брокерска дейност с ПСО № 03.09-93-3/13.10.2026 г. със срок на валидност до 13.10.2026 г. писмо № 03.09-108/05.10.2022г., и представените доказателства, видно от които съобщението за него е получено в пощенска станция на 27.05.2024г., съответно датата на депозиране на жалбата пред АССГ – 21.10.2022 г., поради което приема, че жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съобразно правилата на чл. 168, ал. 1 АПК във връзка с чл. 146 АПК, жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Оспорваното решение е издадено от компетентния административен орган –

Междуправителния съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките, в пределите на предоставените му правомощия съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗЕКПСОИТДУ.

Актът е в предписаната от закона форма – мотивирано решение, в което са посочени фактически и правни основания за издаването му в съответствие с чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Съдът не установява при постановяването му да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват основания за неговата отмяна. Съставът на Междуправителния съвет е определен в чл. 3, ал. 1 от Постановление № 120 от 25.06.2012 г. на Министерския съвет (МС) за създаване на Междуправителен съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет, съгласно която разпоредба Междуправителният съвет се състои от: двама съпредседатели, секретар и членове. Съпредседатели на съвета са министърът на икономиката, енергетиката и туризма и министърът на отбраната. Секретар на Междуправителния съвет е съветник към политическия кабинет на министър – председателя. Членове на съвета са двама заместник-министри на икономиката, енергетиката и туризма, по един заместник-министър на отбраната, на финансите, на външните работи, на вътрешните работи, на транспорта, информационните технологии и съобщенията, на регионалното развитие и благоустройството, на здравеопазването и на земеделието и храните и заместник-началник на отбраната, председателят на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, директорът на Националната разузнавателна служба и заместник-председател на Държавна агенция „Национална сигурност“. Следователно, съветът се състои от общо 17 члена.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от Постановление № 120 от 25.06.2012 г. на МС заседанията на Междуправителния съвет са редовни, ако на тях присъстват повече от половината плюс един от членовете, а според ал. 2 на същата разпоредба решенията се приемат с мнозинство от повече от половината плюс един от членовете му. В случая, видно от приетите по делото писмени доказателства, на проведеното на 22.05.2024г. заседание са присъствали петнадесет от членовете на Междуправителния съвет, като оспореното решение за спиране на лиценза на жалбоподателя за срок до шест месеца е гласувано единодушно. При това положение съдът приема, че решението е взето при наличието на изискуемия кворум и с необходимото мнозинство - повече от половината плюс един от членовете му.

Настоящият съдебен състав намира, че решението по т. 8 от заседанието на Междуправителния съвет на 22.05.2024 г. е мотивирано в съответствие с изискванията на чл. 59 АПК и чл. 21, ал. 1 ЗЕКПСОИТДУ, противно на възраженията на жалбоподателя. От една страна, мотивите са изложени в доклада на Б. Л. и представените доказателства и становища.

При постановяване на оспореното решение МСОИСД е обсъдил всички описани по-горе писмени доказателства, събрани в хода на административното производство, и е достигнал до извода, че „Аркон консулт“ ЕООД не отговаря на критерия „икономическа стабилност“.

Предвид гореизложеното съдът приема, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което ии е нарушено правото на

защита на засегната страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Такова не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК.

В тази връзка съдът съобрази следното:

Законовите предпоставки, при наличието на които Междуведомственият съвет може да спре действието на лиценз, са посочени в нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ, а именно: 1. е налице неизпълнение или нарушение на условията в лиценза, в сертификата за получател или в удостоверение за регистрация; 2. са настъпили промени в обстоятелствата, при които е издаден лицензът, сертификатът за получател или удостоверение за регистрация, и лицензираното, сертифицираното или регистрираното лице престане да отговаря на изискванията за надеждност и икономическа стабилност; 3. е налице неизпълнение на предвидено в този закон задължение, установено с акт на компетентен държавен орган. Според ал. 2 на цитираната норма Междуведомственият съвет спира действието на лиценза, сертификата за получател или удостоверение за регистрация за срок до 6 месеца, в който забранява извършването на дейността до отстраняване на нарушението на изискванията. В процесния случай от приетите по делото писмени доказателства се установява, че административният орган (МСОИСД) е постановил решението си на основание чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ поради нарушен критерий за икономическа стабилност, за което е изложил подробни мотиви. Съобразно § 2, т. 21 от ДР на ЗЕКПСОИТДУ "Икономическа стабилност" на търговеца за извършване на дейностите по този закон е налице, когато:

- а) не е обявен в несъстоятелност или не е в открито производство за обявяване в несъстоятелност;
- б) не е вписано прекратяване на дейността и обявяване в ликвидация;
- в) няма ликвидни и изискуеми публични задължения или те са разсрочени, отсрочени или обезпечени;
- г) няма ликвидни и изискуеми задължения към физически или юридически лица, когато задължението е признато пред органа по принудително изпълнение.

Съдът счита, че извода на адм. орган са правилни и са налице данни за нарушаване на критерия за икономическа стабилност от страна на дружеството „Аркон консулт“ ЕООД. Апелативен съд- С. е издал изпълнителен лист, въз основа на който е образувано изпълнително дело срещу „Аркон консулт“ ЕООД, което е установено от приложеното удостоверение на ЧСИ У. Д.. Дружеството не притежава достатъчно парични средства и недвижими имоти, които да обезпечат вземането на В. Д.. Към сигнала е приложено и уведомление до НАП по чл. 78 от ДОПК, подадено от В. Д., за обявяване в несъстоятелност на „Аркон консулт“ ЕООД. Правилно е възприето, че нарушен критерият за икономическа стабилност и са налице основанията за спиране на действието на лиценза и удостоверенията за регистрация по смисъла на чл. 21, ал. 1, т. 2 ЗЕКПСОИТДУ - настъпили промени в обстоятелствата, тъй като лицензираното/ регистрираното лице не отговаря на

изискванията за надеждност и икономическа стабилност. Промяната в което и да е от тези изисквания за надеждност и икономическа стабилност е основание административният орган да постанови решение, с което да спре за определения в закона срок действието на издадените лиценз и удостоверения за регистрация. В случая е достатъчно установеното основание за нарушено изискване за икономическа стабилност. Неоснователно е и възражението на дружеството, че съдебното решение не е влязло в сила и към което е приложена касационна жалба срещу решението на Апелативен съд- С.. Съгласно чл. 404, ал. 1, т. 1, предл. 2-ро от ГПК, подлежат на принудително изпълнение осъдителните решения на въззивните съдилища. Възможността да се издаде изпълнителен лист въз основа на невлязло в сила въззивно решение, според цитираното правило, съставлява допуснато от закона предварително (незабавно) изпълнение. Съгласно чл. 405, ал. 2 ГПК, компетентен да разгледа молбата за издаване на изпълнителен лист въз основа на решение, подлежащо на незабавно изпълнение, е съдът, който го е постановил (в случая САС). В практиката на ВКС безпротиворечиво се приема, че такъв характер има и въззивното решение, с което се повърждава първоинстанционно осъдително решение, доколкото и самият законодател не провежда някакво друго разграничение. Имат се предвид тези съдебни актове, с които съдът се е произнесъл по съществото на заявления за разрешаване материалноправен спор по осъдителен иск, като го е уважил. Този извод произтича и от разпоредбите на чл. 282, ал. 1 и ал. 2 ГПК, предвиждащи, че подаването на касационната жалба не спира изпълнението на въззивното решение. Изпълнението на въззивното решение може да бъде спряно, ако касационният жалбоподател внесе надлежно обезпечение, което по решения за парични вземания е в размер на присъдената сума, което очевидно дружеството не е сторило. Докато няма постановено определение за спиране, осъдителното въззивно решение е акт, подлежащ на незабавно изпълнение. По делото не са представени такива доказателства. Представеният баланс за активите на дружеството към 31.03.2024г. не променя изводите за правилност и законосъобразност на оспореното решение. Определеният срок за спиране на лиценза предполага възможност за преразглеждане на решението при искане от дружеството и наличие на нови обстоятелства, които доказват изпълнение на критерия икономическа стабилност.

В тази връзка твърденията на жалбоподателя за неправилно прилагане на материалния закон се явяват неоснователни.

При това положение налага се изводът, че са налице основанията за спиране на действието на лиценза по см. на чл. 21, ал. 1, т. 2

ЗЕКПСОИТДУ - настъпили промени в обстоятелствата, при които е издаден лицензът, при което лицензираното лице не отговаря на изискванията за надеждност и икономическа стабилност.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските в производството.

Независимо от изхода на спора, на ответника не следва да се присъждат разноски по делото, доколкото не претендира такива.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК, Административен съд София – град, 76 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Аркон Консулт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] чрез адв. Б. Б. САК , срещу решение по т. 8 от Протокол от 22.05.2024г. на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерски съвет, взето на заседание от 22.05.2024г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: